

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 400/2016
14.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног У.Р., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног У.Р., адвоката С.П. из Б., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К.бр.35/2015 од 18.12.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-142/16 од 25.02.2016. године, у седници већа одржаној дана 14.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног У.Р., адвоката С.П., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К.бр.35/2015 од 18.12.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-142/16 од 25.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Чачку К.бр.35/2015 од 18.12.2015. године, окривљени У.Р. оглашен је кривим за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика (КЗ) и осуђен на казну затвора у трајању од 3-три године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 07.03.2015. године до 30.04.2015. године. Истом пресудом, од окривљеног је одузета опојна дрога и то 39 зелених, хетерогених, округлих таблета, са рељефном сликом звезде са једне стране и разделном цртом са друге стране, нето масе 11,29 грама, упакованих у део црвене провидне најлон кесе, затопљене на врху и у провидну целофанску кесицу, које садрже МДМА (3,4 метилендиоксиметафетамин), са инертним разблаживачем-скробом, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета-једног мобилног телефона марке и типа „...“, ИМЕИ броја ..., са претплатничком картицом број ... и окривљени је обавезан на плаћање суду паушала у износу од 7.000,00 динара и на име осталих трошкова поступка, насталих у истражном поступку Вишем јавном тужилаштву у Чачку износ од 68.250,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом извршења.

Апелациони суд у Крагујевцу, пресудом Кж1-142/16 од 25.02.2016. године, одбио је као неосновану жалбу браниоца окривљеног У.Р. и пресуду Вишег суда у Чачку К.бр.35/2015 од 18.12.2015. године, потврдио.

Бранилац окр. У.Р., адв. С.П., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине пресуде Вишег суда у Чачку К.бр.35/2015 од 18.12.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-142/16 од 25.02.2016. године у целини и предмет врати на поновну одлуку органа поступка или на суђење првостепеном или апелационом суду.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. У.Р. је недозвољен.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче повреду закона, позивајући се на општу одредбу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП и не опредељујући о којој се тачно повреди закона ради, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП. При том, погрешну примену кривичног закона на коју указује у захтеву, бранилац види искључиво као последицу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и с тим у вези, оспорава оцену суда исказа окривљеног и сведока М.С., С.И. и Д.П., те указује на пропуст суда да цени чињенице да окривљени не употребљава опојне дроге, да предметна опојна дрога није његово власништво јер га није купио својим новцем ни уговорио продају опојне дроге, већ је само пренео дрогу коју је купио за другог, новцем другог и дао је другом, немајући умишљај о куповини ради даље продаје. Такође, указујући да је требало применити одредбу члана 246. став 5. КЗ, бранилац окривљеног оспорава чињенично стање јер истиче да је окривљени открио лица од којих је набавио предметну опојну дрогу, што није утврђено побијаном пресудом.

Поред наведеног, бранилац окривљеног у захтеву истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, а из навода захтева с тим у вези, да је изрека пресуде противречна сама себи, као и образложење пресуде јер је окривљени осуђен истовремено за држање и преношење опојне дроге мада се према законском опису ова два облика дела не могу кумулирати, произилази да указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Међутим, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног, у границама права која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека

због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП нити због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, због чега је захтев за заштиту законитости браниоца окр. У.Р. недозвољен.

Из изнетих разлога, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.